

शुक्रस्य षष्ठसप्तमयोः ॥२०॥ प्रथमं ग्रहणं भवति . प्राथम्यं चैन्द्रवायवापेक्षया नोपांश्चतुर्विंशतिपेक्षया ।

असादनमा पूर्वेषां ग्रहणात् ॥२१॥ सं शुक्रादाग्रयणाच्च ये पूर्वे ग्रहास्तेषां ग्रहणादर्वाक् असादनम् सादनं तयोर्न कार्यम् ।

परिमार्जनप्रभृति काले हिङ्कृत्य सादनम् ॥२२॥ यस्य हिङ्कारोऽभिहितः इतरस्य त्वहिङ्कृत्यैव । सं शुक्रस्य चाग्रयणस्य च प्राकृते काले परिभृति सांनं भवति आग्रयणस्य तु हिङ्कृत्य ।

अव्यूहो वा ॥२३॥ ह्रन्द्सां व्यूहनपक्षेऽपि वाव्यूहो भवति द्वादशाहः एवमपि श्रूयतऽइति । सं दशरात्रो भवति . ग्रहाणां व्यूहो न भवतीत्यर्थः ।

उभयतोऽतिरात्रः ॥२४॥ या त्वन्यतरतोऽतिरात्रतोक्ता ^{१)} (१. ६) सा विकृतिविषया । सं अयमहीनात्मको द्वादशाहो वचनादुभयो भवति ।

अतिप्रेषितेऽग्नीदाह श्वःसुत्यामिन्द्राग्निभ्यां प्रब्रवीमि विश्वेभ्यो देवेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः सोमपेभ्यो ब्रह्मन्वाचं यहेति ॥२५॥ सर्वान्प्रेषानतीत्य वर्ततऽइत्यतिप्रेषितो हारियोजनोत्तरकालऽइत्यर्थः . तत्राग्नीदाह श्वःसुत्यामित्येवमादि . अयं च श्वस्तनाहःशेषभूतः ब्रह्मन्वाचं यहेत्ययं त्वद्यतनस्यैव . प्रयोजनम् ऐकाहिकेषु विकारेषु द्वादशाहिकेषु च यथार्थं प्रयोगः ।

प्रायणीयेऽद्यसुत्यामेके प्रातःकालवात् ॥२६॥ प्रायणीयोऽतिरात्रो द्वितीयेऽहनि परिसमाप्यते . तत्र च पार्थिकं प्रथममहर्भवति . तेनैतदुच्यते अद्यसुत्यामिति वक्तव्यम् प्रात एव हि काल इति । सं यतोऽद्य प्रातः[ः] काल एव . प्रायणीयातिरात्रो हि द्वितीयेऽहनि परिसमाप्यते तदैव पार्थिकं प्रथममह्रारभ्यते ।

न पूर्वशेषात् ॥२७॥ एवं प्रातःआह न पूर्वात् . पूर्वस्यैवाहः शेषभूतोऽयमतिप्रेषितः ततश्च श्वःशब्देन कर्मान्तरमुच्यते नाह्रन्तरम् ।

तस्माच्च श्वोभावात् ॥२८॥ ^{२)} तस्माच्च कर्मणः श्वःशब्देन कर्मान्तरमुच्यते । सं तस्मात्प्रायणीयातिरात्रात् श्वःशब्देन कर्मान्तरं पार्थिकप्रथमाहःकर्माच्यते ।

^{१)} °रात्रेतोक्ता D. °रात्रोक्ता K 1. °रात्रोक्तिः K 2. ^{२)} °वादिति KD. इति deest १. ३. M. Ss., who moreover give this sūtra between २१ and ३०.